

መጻፍት ቅድስና

አነ እግዚአብሔር አምላክሁም ቅዱስ እየ እሞ ንስካትሁም ከአ ችዱስናን ኩንይ (ሌዋ 19:2)።

እግዚአብሔር ንኹሎም ፍጡራት ምስ ፈጠረ ሓደ ፍጡር ጥራሕ ንእኡ ዝመስል ዝውክሎ ገሩ ፈጠሩ እዚ ኸአ ወዲ ሰብ እዩ። ቅ. መጽሓፍ ነዚ ክነግር እንከሎ ንደቅሰብ ብኦርኦዮኡን አምላኡን ፈጠሩና። ንእኡ ክንመስል ንኣና ዝርኣየ ንእግዚአብር ክርኢ ወይ ክገክር። አባና ዝርኢ ነገር አምላኽ ጥራሕ ክኸውን ዝተፈጠርና ኢና። ካልእ ክንመስል ድለት አምላኽ አይ ኮነን። ጸላኢ ገርና ካልእ ክንመስል ዝደሊ፣ ብቀዳሞት ወለድና ገሩ ካልእ ከም እንመስል ገሩና። በዚ ንአምላኽ ክንመስል ጸዕሪ ድለት አድልዩና። አምላኽ እውን ካልእ ክመስል ንዝደለየ ፍጡር አይጨከነሉን ነዚ ዘጥፍኦ አምሳል ብዝበለጸ ከምልሰሉ ንሓደ ወዱ ልኢኸልና። ንኣና መሲሉ ከማና ኮይኑ አብ መስቀል ተሰቓሎ ሞይቱ ካብ ሞት ተንሢኡ አድሕኑና ከምብሓዲስ ሓደስቲ ፍጥረት ገሩና። ብክርስቶስ ድሒና ካብ ዝነበርናዮ ምስ አምላኽ ዝበለጸ ርክብ ፈጠርና እዚ ድሕነት ንብሎ። ብሞቱ መዋሰቱ ነቲ ዝጠፍኦ ጸጋ ብዳግም ከም እንቕበል ገሩና፣ ባህሪ አምላኽ ከም እንሳተፍ ገሩና፣ አማልኽቲ ኢኹም ይብለና።

መሰረት ቅዱሳን ናይ ምዃን ጸዋዕታና ኣብዚ እዩ። መለክዒ ቅድስናን ናይ እግዚአብሔር ብርእሱ እዩ። ቅድስና ሓደ አርሒቕና እንርእዮ አብ መጨረሻ ሕይወትና እንበጽሖ አይኮነን። ዕለት ዕለት ክንገብርን ክንለብሶን ክነብርን ዘሎና ከም ዓላማ ሕይወትና ገርና ተኸታቲልና እንገብር እዩ። ግን ነቲ እነርእዮ ምዕባሌ ወይ ዕብየት ቅድስናና መዓቀኒ አለዎዶ? እወ አሎ እዚ ኸአ ምስ አምላኽን ምስ ከመና ዝበለ ሰብ ዘሎና ርክብ እዩ ዝውስና። ከመሎኹ ኢልካ ምሕታት አብ ቅድስና ክወስደና ይኸእል።

አምላኽ ኩሉ ጊዜ ነዚ ብወዱ ዝተዋህበና ጸጋ ክንቅበሎ ናትና ክንገብር ይደልየና። ሰብ ሸፋቲ ጠፋኢ ስለ ዝኾነ ከይጠፍእ ዘዘክሮ የድሊ። እዚ ንብዓል ኪዳነ ምሕረት እንገብር ዘሎና ታስዕቲ ካብቲ ጠፊእናዮ ተኸታቲልናዮ ዘሎና ወዲእና ኣብ ቤትና ኣብ ስድራና ኣብ አምላኽ ክንምለስ ዘዘኻኸረና እዩ። ከምቲ ኣብ ዝሓለፈ ዝበልናዮ እንታይ እግበር ኣብ ቤተይ ኣብ ቅድስና ክንምለስ ክንብል ኣሎና። መልእኽቲ አምላኽ ንጹር እዩ፣ አነ ቅዱስ እየ እሞ ቅዱሳን ኩኑ እዩ።

ታርኽ እስራኤላውያን ቅ. መጽሓፍ ከም ዝሕብረና ደጋጊሞም ንአምላኽም ዝጠለሙ ንዝተኣቶ ኪዳን ዝዘንግዑ እዮም። አምላኽ ኩሉ ጊዜ ትእዛዛቱ ክሕልዉ ንሱ ዝደልዮ ኸንገብሩ ብዝተፈላለየ መገዲ ይነግሮም ነሩ። ኢሳያስ ነቢ ነቲ አምላኽ ዝብሎ ምስማዕ ምስ አበዩ፣ እዚ ሕዝቢ እዚ ብኣፉ የምልኸኒ ብኸናፍሩ የኸብረኒ፣ ልቡ ግና ኻባይ ርሑቕ እዩ፣ ንኣይ ከአ በቲ ዝተማህርዎ ባህሊ ሰብ ገሮም እዮም ዘክብሩኒ ዘለዉ (ኢሳ 29:13) እናበለ ካብቲ ሰናይ ዝገበረሎም ንዝኸሓዱ ብዛዕብኦም ይነግረና። ንሕና እውን ብግዳማዊ መገዲ ብኣፍኣዊ መገዲ ንአምላኽ እንኸብር እንኣምን ንመስል ኢና ግን እቲ ሓቂ ከምኡ አይ ኮነን፣ አምላኽ ሎሚ እውን ውኸጥናን ደገናን ሓደ መልክዕ ለቢሱ ኣብ አምላኽ ክንምለስ ይደልየና።

ቅዱስ ማለት እንታይ ማለት እዩ? ቃል ንቃሉ ክትርጎም እንከሎ ዝተፈልየ ማለት እዩ። ካብ መን ዝተፈልየ? ካብ ክፍኣት ዓለም፣ ካብ ሰይጣንን ካብቲ ባዕሉ ብዝፈጠሮ ንአምላኽ ካብ ምምሳል ዝኸልኦ ዝተፈለ ማለት እዩ። ቅዱሳት ክንከውን ካብ ብዙሕ ነገራት ክንፍለ ኣሎና። ኣብዚ ምጭኸኻን እንተ ኣድለየ እውን ክንገብር ኣሎና። ኢየሱስ ኣብ ዝበለና አነ ኣብ ምድሪ ሰላም ከምጽእ ዝመጸእኩ

አይምሰልኩም ኩናት ደአ እምበር ሰላም ከውርድ አይመጸእኩን (ማቴ 10:34-35)። እቲ ንጉሥ ሰላም እም ሰላምይ ህበኩም ዝበለ እንታይ ድአ እዩ ሰላም ከምጽእ አይመጸእኩን ዝብለና። እወ ብርግጽ ንሱ ንጉሥ ሰላም እዩ፤ እንተ ኹነ ነቲ ንሱ ዘምጽእ ሰላም ከይንቕበል ወይ ክንጻድግ ንዝሓቱና እምቢ ክንብል ወላ እውን መቐርብና ናትና እንተ ኹነ ክንኣብዮም ከምዘሎና ክነግረና ኢሉ እዩ። ንሕና ሥጋ የጥቕግና እዩ ንጻውናን ሓፍትናን ኢልና ንእምነትና ምስ አምላኽ ዘሎና ርክብ ኣብ ክልተ ኽልተ ንወርዶ ኢና። ኣብዚ እዩ እቲ ፍልልይ ኣብ አምላኽ ዘሎና እምነት ልዕሊ ኹሉ እዩ። በዚ እዩ ቅዱስ ክትከውን ካብቲ ኩሉ ካብ ክርስቶስ ዝፈልየካ ክትፍለ ኣሎካ ዝብሃል።

በነዲክቶስ መበል 16 ሓደ እዋን ኣብ ብዓል ኩሎም ቅዱሳን ኣብ ዝሰበኸዎ ቅድስና ቀጻሊ ጻዕሪ ይሓትት፤ ግን ብነፍሲ ወከፍ ዝክአል እዩ፤ ምኽንያቱ ካብ ቀንዲ ናይ ሰብ ጻዕሪ መጀምርታን ቀንዲ ህያብ ካብ አምላኽ እዩ ይብሉ። ኩልና ዝዓበና ዝንኣስና አምላኽ ንቕድስና ዕለት ዕለት ይዕድመና። ኢየሱስ መገዲ ቅድስና ከስተምህር እንከሎ ዕለት ክስዕበኒ ዝደሊ ኩሉ ክሒዱ ዕለት ዕለት መስቀሉ ጸፋ ይስዓበኒ ኢልና። ቅድስና ላንጋ ላንጋ ዘይምዃን፤ ኣብ ዝአመኖ ዘለቕ መለቕ ወይ ክሰማማዕ ዘይፍትን፤ መንጎ መንጎ ስምዒት ወይ ውዑይ ወይ ዝሒል ዘይኮነ ምንኩሉ ብቱክ ዘይምዃን እዩ። ቅድስና ንጸር ራእይን ዓላማ ዘልኦ ንኢየሱስ ምምሳል እዩ።

ቅ. ጳውሎስ ከምቲ ኣነ ንክርስቶስ ዝመስሎ ዘሎኹ ንስኻትኩም ንኣይ ምሰሉ (1ቆሮ 11:1) ይብል። ጳውሎስ ሓንሳብ ምስተለወጠን ኣመነን ድሕሪ አይበለን፤ ንክርስቶስ ኣብ ኩሉ ሰቢኸዎ፤ ኣነ ነቲ ዝተሰቐለ ክርስቶስ እየ ዝሰብኸ እናበለ መንነቱን ዝኸተሎን ገሊጹ። ኣብ ኩሉ ንኹሉ ሰቢኹ ኣብ መጨረሻ ንዝነበሮ ተስፋ ኽገልጽ እንከሎ፤ ሠናይ ገዲሊ ተጋዲለ እየ ጉያይ ወዲኦ እየ፤ ነታ እምነት እውን ሓልየያ እየ፤ ደጊም እቲ ቕኑዕ ፈራዲ ዝኾነ ጎይታ በታ መዓልቲ እቲኦ ዚህበኒ ኣኽሊል ጽድቂ ተነቢሩለይ ኣሎ (2 ጢሚ 4:7-8) እናበለ ሓደ በቲ ዝአምኖ ዝተገደዘ ዝረኽቦ ይገልጽ፤ እዚ እዩ ንኣይ ምሰሉ ዘበሎ። ኣባይ ዘሎ ዝገብሮ ዘሎኹ ዝዛረቦ ኩሉ ናይ ክርስቶስ እዩ ክሳብ ምዓል ክሳብ ዘይበጸሕና ጉዕዞና ነውሕ እዩ ዘሎ።

ኣብዚ ሕይወት ወይ ናይ አምላኽ ወይ ናይ ሰይጣን ምዃን እዩ ዘሎ፤ ባዕሉ ጎ.ኢ.ክ. ንኽልተ ጎይቶት ኽግዛእ ዝኽእል የልቦን ከመይ ንሓደ ኺጸልእ ነቲ ሓደ ኺፍቅር እዩ፤ ወይ ክኣ ነቲ ሓደ ኬኽብር ነቲ ሓደ ኬሕበር እዩ፤ እምብኣር ንአምላኽን ገንዘብን ክትግዝኡ አይትኽእሉን ኢኹም (ማቴ 6:24) እናበለ ንአምላኽ ምምራጽ ከም ዝኾነ ምርጫና ይነግረና። ሕይወትና ኣብ ምምራጽ ዝረባረብ እዩ ዝነበር፤ ኣብ መንጎ ክፋእን ጽቡቕን፤ ፈተና ኩሉ ጊዜ ኣሎ ስለዚ ኩሉ ኣብ ቅድመና ኣሎ እንመርጸ ናትና ውሳኔ እዩ ስለዚ ንመን ንምረጽ።

ኣብ መጽሓፍ ዘዳግም 30 ሙሴ ቅድሚ ምግቱ ንእስራኤላውያን ካብ ሕይወትን ሞትን ሓደ ክመርጹ ነገርዎም ሎሚ ሕይወትን በረኽትን ሞትን ጥፍኣትን ኣብ ቅድመኹም ኣንብረልኩም ኣሎኹ. . . እምብኣርሲ ንስኻትኩምን ዘርእኹምን ብሕይወት ክትነብሩ ሕይወት ጎረዩ፤ እናበለ ቅድስና ሕርየትና ከምዝኾነ ይነግረና። ሎሚ እውን ንመን ክንመርጽ ከምዘሎና ኣነጺርና ክንውስን ኣሎና።

ቅዱስ ምዃን ማለት እተፍቅር ምዃን ማለት እዩ። ኣብ ዘሌዎውያን ቅድስና ዝልካዕ በቲ ምስ አምላኽን ሰብን ዘሎካ ርክብ ከም ዝኾነ ይገልጻልና። ንጻውኻ/ንብጻይካ ከም ነፍስኻ ኣፍቅር ይብል፤ ኣብ ብሉይ ኪዳን ብጻይ ዝብሃል ንከማኻ አይሁዳዊ እዩ ዘስምዕ ነሩ ፤ ኣብ ትምህርቲ ክርስቶስ፤ ጳውሎስን ያዕቆብን

ግን ንዝኾነ ፍጡር ወድሰብ እዩ ዘስምዕ፤ ንሕና እንኣምኖ እውን ንሱ እዩ፤ ግን ኣብ ሓቂ ከምኡ ድዩ ዘሎ።

ኣብዛ እንነብራ ዓለም ሓደ ካብቲ ዝኸፍኦ ወድሰብ ዝሓቐዮ ዘሎ ዓለተይ ዓለትካ ወገነይ ወገንካ እንርእዮ ዘሎና ሓቂ እዩ። ሰብ ካብ ሰብ ዝበልጸሎ ወላ ሓንቲ ነገር የብሉን፤ ካብ ካልእ ሰብ እበልጽ ንበልጽ ዝብል እንተሎ እቲ ዝደኸመ ርድኢት ሕጊ ኣምላኽ ዘለዎ፤ ሕልንኡ ዘጥፍኦ እዩ። ሰባት ንሕና ዝበለጽና፤ ዝሰልጠና ዝነፋዕና፤ መራሒ ዝኸውን ካባና ጥራሕ እናበሉ ዝሓሰቡ መንፈስ ኣምላኽ ዘይብሎም ኣብ ጸላም ዝነብሩ እዮም። ዘመነ ባርነት ካብ ዝሓልፍ ሰብ ከም ባርያ ዝሸየጠሉ ዝነበረ ናይ ትማሊ ታሪኽ እዩ፤ እቲ ዝነበረ ዕላዊ ዕዳጋ ባራዩ እኳ እንተ ተረፈ ዘመናዊ ባርነት ንዓለም የሳቕያ ኣሎ፤ ኣሕዋትና ከም ኣቕሓ ይሸየጡ ኣለዉ፤ ንገንዘብ፤ ንወሲብ፤ ንጥቕሚ ክንደይ መንእሰያት ይእሰሩን ይሸየጡን ኣለዉ። እዚ ንከማና ሰብ ኣብ ደረጃ እንስሳ ዘውርድ ዝግበየ ኃጢአት ዘመና እዩ። ነዚ ኣተሓሳስባ ከየጥፋእና ቅድስና ክነግስ ከቢድ እዩ።

እዚ እሞ እንታይ ንኣና ዘመልክት ኣልኦ ንብል ንኸውን፤ ሓቂ ክንዛረብ ንሕና እውን ይዕበ ይንኣስ ኣብ ከምዚ ኃጢአት ወይ ስምዒት ንኣቱ ኢና እዚ ካብዚኣም እዚኣ ካብዚኣም እናበልና ንሰባት እንፈላሊ ኣሎና ክንሓውየሉ ዘሎና ቍስሊ እዩ። ኩልና ብሓደ ክርስቶስ ዝደሓና ደቂ ሓንቲ ኣደ ኢና። ብዓልና ምሉእ ትርጉም ክህልዎ ብምሉእ ክነጽሕ ኣሎና። ብዓይኒ ጽልእን ሕመታን ንርኢ እንተ ኾና ካብ ኣምላኽ ርሒቕና ኣሎና።

ማርያም ቅድስት ንብላ ምኽንያቱ በቲ ዘርኣየቶ እምነትን፤ ትሕትናን ንኣምላኽ ሕራይ ብምባላን። ኣብ ሕይወታ ዓበይት ስቓያትን ውርደትን ስደትን ኣብ መጨረሻ ሞት እትፈትዎ ወዳ ኣብ ቅድሚኣ ተዋሪዱ ብሞት መስቀል ክሓልፍ ዝርኣየት እያ። ነዚ ሓሊፋ ኣብ ፍቕሪ ወዳ ዝጸንዐት ኣደ ስለ ዝኾነት ቅድስት ንብላ። ንሕና ደቂ ማርያም ብዓልና ኣብ ቅድስና ክወስደና ኣሰር ማርያም ክንክተል ኣሎና። ልብና ክነጽሕ ግብርና ኩሉ መስካሪ ክርስቶስ ክኸውን መብጽዓና ንሓድስ።

ብዓልና ናይ ቅድስና ብዓል እንገብሮ በቲ እንህልዎ ሕይወት እዩ። ቅዱስ ዘሎኹ ኢልና ንርእስና ሓቲትና ሓቀኛ መልሲ ክንህብ ይግባእ። ሰብ ክቕደስ ቍርቡ ጊዜ ክወስድ ኣለዎ። ሕልንኡ፤ ኣካይድኡ፤ ምስ ኣምላኽን ሰብን ዘልኦ ርእዩ ክኸእል ኣለዎ። ቅድስና ብባህጊ ክንከዶ የብልናን፤ ኣብ ግብሪ ክነብሮ ኣሎና፤ እዚ ኸኣ ንኹሉ ርኹስ መንፈስ ሓዲግና ኣብ ምሕረት ኣምላኽ ክንምለስ ከሎና እዩ ዝኸውን ነዚ የብቅዓና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ።